

Juni 2018

Beste familie, vrienden en bekenden,

We zitten alweer op de helft van het jaar 2018 en het wordt dus de hoogste tijd om weer eens iets van me te laten horen. Laat ik beginnen met iedereen van harte te bedanken voor al jullie steun in de afgelopen maanden voor onze kinderen en jongeren in Cochabamba, Bolivia!! Zonder die hulp van jullie allemaal zouden wij daar niet veel kunnen doen. Helaas is het zó, dat ik nog steeds in Nederland ben. Ik zal jullie niet vermoeien met allerlei verhalen over dokters en ziekenhuizen, want dan zou ik niet genoeg papier hebben...

Ik wil graag mijn familie bedanken, de mensen van mijn congregatie en ook alle andere mensen, die mij in deze tijd zo geweldig helpen en geholpen hebben, al zó lang!! Dat is echt geweldig voor mij en dat zijn ook alle kaarten en berichten en e-mails en andere dingen, die ik mag ontvangen, want dat alles steekt mij een hart onder de riem!! Laat ik óók meteen zeggen, dat ik zeker nog niet de hoop heb opgegeven dat ik terug zal kunnen gaan naar Cochabamba en dat zal ík ook niet doen: mijn leven is daar en ik wil gewoon terug, als het ook maar enigszins kan!!

Veel dank dus aan alle mensen, die mij steunen op de weg terug!! Rugproblemen zijn niet eenvoudig en daarom duurt het allemaal zo lang, maar ik blijf doorvechten en ik blijf ook optimistisch en vol hoop!! Ik heb veel boeken en op het ogenblik kan ik vanwege het WK ook veel voetballen kijken, maar dat is voor mij niet, waar het allemaal om draait. Het gaat maar om één ding: proberen om weer terug te komen in Bolivia.

Ik ben dan ook de hele tijd in contact met onze mensen in Bolivia, die daar nu het werk doen en ik heb de hele tijd berichtjes over alle dingen, die daar gebeuren, vooral in de twee huizen waarover ik de leiding heb, en waar zo'n zeventig jongeren wonen alles bij elkaar. En ik ontvang ook veel informatie over onze Nachtopvang, waar we jongeren van de straat, vaak verslaafd aan lijm en andere drugs, de kans geven om te slapen en eens een keer zónder die drugs de nacht door te brengen.

Er is altijd veel goed nieuws, maar ook soms triest nieuws, zoals onlangs toen ik hoorde, dat één van die jongeren van de straat, Cristian, die regelmatig lijm snuift en drugs gebruikt, op brute wijze op straat was vermoord. De mensen van ons, die met die jongeren moeten werken en ook de mensen, die in de twee huizen werken waar ik de leiding heb, hebben nu wel héél zwaar werk!! Het is ook goed, dat ze die verantwoording hebben, maar ze komen toch ook heel vaak met vragen van, "Theo, wat moeten we hiermee doen"? Het is heel zwaar werk en ik probeer het vanuit Nederland een klein beetje te sturen.

We hebben ook weer een paar mensen die aan hogere opleidingen gaan beginnen aan de universiteit, er is er één die nu aan het werk is als gids voor toeristen, iets wat hij al jaren wilde, er zijn veel kinderen en jongeren die dagelijks naar school kunnen en zó zijn er ook veel positieve dingen, waar we trots op kunnen zijn, of liever gezegd, waar die kinderen en jongeren zelf trots op kunnen zijn: ondanks alle problemen die ze op straat en thuis vaak hebben gehad, slagen ze er tóch in om iets van hun leven te maken.

Er waren kortgeleden ook nog een aantal leerlingen van het Jacob-Roelandslyceum uit Boxtel op bezoek en die zijn ook op bezoek geweest bij een aantal projecten, o.a. ook bij de Nachtopvang en bij het werk met de mensen op straat. Ze waren daar erg van onder de indruk. U kunt hun ervaringen lezen op een webpagina van het lyceum. Dat is voor ons óók belangrijk: dat er mensen komen vanuit Nederland en andere landen, die zien wat wij daar, met weinig mensen en met vaak beperkte middelen, proberen te doen voor zoveel mogelijk kinderen en jongeren.

Beste mensen, dit zijn zomaar een paar dingen die in het afgelopen half jaar zijn gebeurd in ons project in Cochabamba. Er is nog heel veel meer en je zou zó elk half jaar een boek kunnen schrijven. We zijn erg dankbaar voor alle mensen, die in ons blijven geloven en die ons blijven steunen, op welke manier dan ook. Ik wil graag iedereen bedanken, iedereen die ons financieel heeft ondersteund, iedereen die ons geschreven heeft, iedereen die mij in de afgelopen maanden sterkte en beterschap heeft gewenst, alle mensen die op de een of andere manier bij ons project betrokken zijn. Wij kunnen alleen maar wat doen daar als we in Nederland en in andere landen veel mensen achter ons hebben staan, die ons daadwerkelijk steunen. Heel veel dank aan iedereen!!

Ikzelf zal blijven vechten om weer op de been te komen, want ik wil met heel mijn hart en ziel maar één ding en dat is teruggaan naar Cochabamba, waar mijn hart en mijn leven liggen.

Dank ook voor alle kaarsjes en gebeden en gedachten, want dat helpt mij allemaal heel veel!!

Met de allerbeste wensen en heel veel groeten en tot een volgende keer!!

Theo Raaijmakers
p/a Karel Doormanlaan 9
5688 BP Oirschot
Nederland

GIFTEN GRAAG NAAR:

IBAN-nummer: NL 89 RABO 0134 520 769

t.n.v. Stichting Werk Theo Raaijmakers

Bic of shiftnummer: RABONL2U

ANBI-nummer: 816041672

Wilt u zo vriendelijk zijn om bij het doen van een gift uw postadres te vermelden, zodat wij, indien u dat wenst, een ontvangstbevestiging kunnen sturen.

Als u geen prijs meer stelt op verdere informatie over Theo's werk en de Stichting Werk Theo Raaijmakers, wilt u ons dit dan a.u.b. laten weten?

Graag een berichtje naar: Stichting Werk Theo Raaijmakers
p.a. José Raaijmakers
Karel Doormanlaan 9
5688 BP Oirschot
E-mail: w.van.herwaarde@hetnet.nl

VOOR MEER INFO KUNT U OOK KIJKEN OP:

www.stichtingwerktheoraaijmakers.nl

Facebook: Stichting Werk Theo Raaijmakers of Theo Raaijmakers